

selve Forsikringsvirksomheden, og der maa søres Tilsyn med, at han virkelig holder sig Statutterne efterrettelig. — Dette er det ene Punkt; det næste Punkt er det, som atter idag er blevet omtalt af Finantsministeren, nemlig Mortalitetstabellerne. Det blev af ham sagt, at vi jo dog ikke kunde bedømme dem her, og det indrømmer jeg, at de fleste af os ikke kunne. Men dernæst sagde han, at Tabellerne heller ikke vare publicerede for den bestaaende Anstalts Vedkommende. I saa Henseende befinder Finantsministeren sig imidlertid — han tillade mig at sige det — i en Viltsfarelse. Mortalitetstabellerne ere ganske vist ikke publicerede som Bilag til Planen for Anstalten af 1842; men denne Plan indeholder det selvstændige Resultat af begge Elementer, nemlig af den vedtagne Rentefod og de til Grund lagte Mortalitetstabeller, udtrykte i en Tarif. Livsforsikringsanstalten har udgivet en Tarif, og den har sagt, at den er beregnet efter de Finlaisonske Mortalitetstabeller. Vi behøve desuden slet ikke her at votere de egentlige Mortalitetstabeller, men vi bør votere en Tarif, der er beregnet under Forudsætning af en bestemt Rentefod og i Henhold til visse Mortalitetstabeller. Jeg skal nu vel indrømme, at det ikke har saa stor Betydning i Praxis, at Tarifen forelægges her, men jeg maa ved Siden heraf dog fastholde, at det heller ikke blot er et formelt Punkt, som Finantsministeren yttrede; thi derved, at der er taget en Beslutning derom af den lovgivende Magt, er al Vilkaarlighed udelukket, der vel kunde faae Indflydelse, hvis der siden gjorde sig Uenighed gjældende. Rigsdagen vil derhos tage sin Beslutning i Henhold til den Opinion, der næres af de Kyndige, i Henhold til Ytringer fra de Kyndige, i Henhold til den gjorte Indstilling, der har været forelagt til Overveielse for de Kyndige, hvis Erklæring foreligger, til hvilken man kan holde sig. Jeg troer ikke, at Finantsministeren bør kræve at have en saadan Tilladelse som den, der her er Tale om, og som kunde medføre, at en Finantsminister muligt vilde sætte sig i Modfærdning til den bestaaende Lovforsikringsanstalt og antage andre Mortalitetstabeller end de af den benyttede; jeg troer iøvrigt heller ikke, at

han vilde gjøre det. Jeg troer, at, naar en Direction af 5 Medlemmer, hvori der er indsat 2 Mænd, som ere specielt kyndige i Probabilitetsberegning, erklærede, at den efter den hele vidensstabelige Mening i Europa ikke turde tage andre Mortalitetstabeller end de bestaaende, saa maatte Finantsministeren holde sig dertil. Men vi bør altsaa i Loven fastsætte, at enten de Mortalitetstabeller skulle anvendes, der gjælde for den nu bestaaende Anstalt, eller i det ringeste de Mortalitetstabeller, der blive vedtagne at skulle lægges til Grund saavel for den gamle som for den nye Anstalt. — Der er endnu et Punkt, som er meget væsentligt, og det er den hele Forretningsførelse udenfor Kjøbenhavn, Agenturen. Det er i Lovforslaget i saa Henseende fastsat at benytte Communerne, og den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen) sagde, at man let vilde kunne finde Mænd, der gjerne vilde paatage sig dette Arbejde. Ja, maastee i dette Diæblit, da det Hele er en ny Sag, der har stor Interesse. Men vi haabe jo, at den foreslaaede Anstalt skal bestaae om 50 Aar, og er man da vis paa, at der ikke til den Tid, ja, maastee allerede blot om 5 Aar, vil være kommet andre Ting, der have draget Interessen til sig? Nei, vil man have en saadan Sag forretningsmæssig drevet igjennem, saa maa man i Sandhed betale derfor. Men dette hænger sammen med en anden Ting, som jeg endnu vil henlede Opmærksomheden paa. Det samme ærede Medlem sagde, at man let kunde finde Mænd dertil, og at man kunde vælge de og de Pengeinstituter eller de og de communale Embedsmænd osv. Man tænker sig virkelig Sagen altfor let udført. Der er her Spørgsmaal om Noget, der maa drives med den allerstørste Accuratesse. Sagen er jo ikke blot at indcassere nogle faa Penge og at indsende dem, men Sagen er at være Wiellemmand ved Afslutningen af et overmaade stort Antal gjensidig bindende Contracter — thi det er jo Livsforsikringerne —, Contracter, der først egentligt komme til at virke, og med Hensyn til hvilke de mulige Spørgsmaal, der kunne knytte sig til Afslutningens regelmæssige Omhyggelighed, først ville fremkomme om en lang Række af Aar. Der skal gaaenem Agenterne i Communerne afsluttes en stor Mængde For-